

Grote Rode Knop

Grote Rode Knop

Lotte Kleemans

Schrijver: Lotte Kleemans
Coverontwerp: Gerhard de Kok
ISBN: 9789402139518
© 2015 Lotte Kleemans

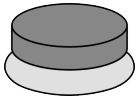
Voor Gerhard, omdat zonder jou dit boek nooit was geschreven.

Inhoudsopgave

Lees dit boek!	9
Beantwoord de middelvinger met een glimlach!	11
Begroet de man die een ander broodje kiest!	13
Kijk om het hoekje!	17
Pak je verkleeddoos en leef je uit!	21
Vergeet Egypte!	25
Wees de Jan langs de zijlijn!	29
Ga in de leer bij ouwe gek!	31
Wees een ware held!	33
Verplaats een kast!	37
Dans, anders moet je zwemmend naar huis!	39
Verzorg je gazonnetje!	43
Hanteer afwijzing als het kleine zigeunermeisje!	45
Stuur een kaartje!	47
Red een duif uit de sloot!	49
Aai je gelukshond!	53
Ruim je tas uit!	57
Pas op je hoofd!	61
Maak die octopus op je eigen manier!	63

Nodig Jehova's Getuigen uit op de koffie!	67
Houd mooie herinneringen dicht bij je hart!	71
Haal met één hand de knoop er uit!	75
Beklim die top!	77
Gebruik de tijd goed!	81
Neem Henk in dienst!	85
Onderscheid alleen zijn van eenzaamheid!	89
Zet je auto rustig in zijn achteruit!	93
Bouw een feestje!	97
Geef je mening zonder FaFje!	99
Duik de natuur in!	103
Ga op je billen zitten, strek je benen en pak je tenen vast!	105
Gooi een fles bier over iemands broek!	109
Geef!	113
Vergeet het niet: die gasten op een scooter zijn betrouwbaar!	115
Geniet van het water uit de kraan!	119
Leer jezelf een lesje!	123
Bied iemand zonder kostuum ook bier aan!	125
Heb vandaag eens geen idee hoe het moet!	127
Draag de stofzuiger!	129

Stop dilemma's!	131
Trek je colbertje aan!	135
Onthoud de les van de knuffel en de kaars!	139
Kies voor verantwoordelijkheid!	143
Bekijk goed wie er achter het stuur zit!	147
Neem de trein!	149
Bel aan bij het monster!	153
Weet dat er meer mensen met een boze baby rondlopen!	157
Zet het geluid uit!	161
Word blij van een sperzieboon!	165
Ontdek hem, overal om je heen!	167

Lees dit boek!

Een knop.

Een grote, rode knop, met eronder een wit bordje. De waarschuwendes zwarte letters leken als het ware naar voren te worden geduwd.

Niet aanraken AUB.

Een klein meisje dartelde rond de knop. Keek om zich heen. Zou ze het doen? Er was tenslotte niemand in de buurt. Langzaam strekte ze haar arm, naar die grote, rode knop...

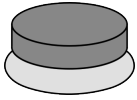
De wereld is een wonderlijke plek. Een plek waarin alledaagse gebeurtenissen vaak een diepere betekenis hebben. Of het nu gaat om het genieten van de plaats waar je woont, een wandeling in de mooie natuur of je vreugde over sperziebonen die in de aanbieding zijn: er gaat een verborgen wereld vol lessen schuil achter al deze ervaringen. Eentje die het waard is verder te ontdekken.

Want wat maakt dat volstreekte vreemdelingen die elkaar op straat tegenkomen zich verbonden voelen doordat ze allebei hetzelfde broodje eten? Waarom vinden we onszelf de beste chauffeur van Nederland terwijl anderen niet kunnen rijden? Waarom smaakt een snoepje nog lekkerder als het wat moeite kost om de verpakking op een goede manier open te krijgen? En wat is dat toch met die dansende Griekse kapitein met een slok teveel op; waarom is die man zo inspirerend?

De drang om de wereld om ons heen te begrijpen zou een belangrijk onderdeel van het leven moeten zijn. Het loont om onophoudelijk benieuwd te zijn naar de verborgen werkelijkheid: de onzichtbare reden achter bepaald gedrag, achter een manier van handelen, achter de houding die iemand aan kan nemen. Zo kun je bijvoorbeeld best wat opsteken van een onderbuurman die naar iedereen "ouwe gek" schreeuwt!

En die *Grote Rode Knop*? Daarmee wordt kort samengevat wat ik van een situatie heb geleerd. Met het verhaal dat erachter zit kun ook jij ervoor kiezen de knop in te drukken. Om de wereld om je heen nóg beter te begrijpen, of gewoon eens iets nieuws in je leven te proberen!

De *Grote Rode Knop*. Durf jij 'm in te drukken?

Beantwoord de middelvinger met een glimlach!

Op de één of andere manier passen bepaalde automerken ook bij een bepaald soort mensen. Ik breng veel tijd door achter het stuur en vind mezelf inmiddels een deskundige op dit gebied. Regelmatig roep ik dan ook: “Tjongejonge, daar gaat weer zo’n asociale Volkswagenrijder!” Of al imiterend en op een irritant toontje: “Ik ben een Audi, dus ik mag overal altijd keihard voorbij scheuren en bumperkleven”, of “Hee, een Hyundai! Dat is duidelijk goed volk!” Je kent het wel.

Maar er is ook nog een andere categorie die me blijft verbazen. Dat is de donkerblauwe Volvo V70 chauffeur. Deze man heeft meestal twee of drie kinderen, wat overduidelijk uit de auto naar voren komt. Zonneschermpjes van Woezel en Pip die vrolijk de ramen kleuren, op de achterraut een geel bordje met ‘Baby on board!’ en een vermoeid ogende chauffeur.

Zelf weet ik nooit zo goed wat ik met de informatie ‘Baby on board!’ moet. Vooral het uitroepteken schrikt me af. Moet ik harder rijden? Er juist met een grote bocht omheen gaan? Een gekke bek trekken als ik voorbij kom? Het is me een raadsel.

Nu was het juist deze Volvo V70 rijder die op een willekeurige maandagavond bijzonder veel haast had. Hij moest waarschijnlijk verschillende kinderopvangen langs, vluchtig eten koken en nam

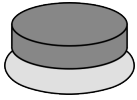
dan ook nog zijn werkdag mee naar huis, die niet echt vlekkeloos verliep. Stress dus. Ik daarentegen hoefde nergens langs, had alle tijd om een goede maaltijd te maken en keek terug op een prima werkdag.

Met een goede cd op en hard meezingend reed ik naar huis op de linkerbaan. Deze Volvo V70 wilde er alleen wel heel graag langs. Ik kon nog niet naar rechts vanwege een grote vrachtwagen dus ik trapte mijn kleine Hyundai Atosje op zijn staart. Er zit geen zware motor in, het duurde allemaal even. De Volvo was overduidelijk vreselijk geïrriteerd. Zodra de mogelijkheid zich voordeed, ging ik naar rechts. Een middelvinger in mijn linkerooghoek spottende, besepte ik me dat deze beste man niet echt zijn dag had.

Eigenlijk deed dat gebaar me op dat moment helemaal niets. Dat was ik niet van mezelf gewend! Ik schreef het toe aan het feit dat ik lekker in mijn vel zat en net met een geweldig liedje had mee gezongen. Daardoor realiseerde ik me iets belangrijks.

Woede, afgunst, opgestoken middelvingers, beledigingen en negatieve opmerkingen van iemand anders naar jou toe, worden pas 'echt' als je ervoor kiest om ze te ontvangen. Als je ervoor kiest om ze te accepteren. Wanneer je dit soort uitingen niet aanvaard, zullen ze toebehoren aan degene die het bij zich droeg.

Aan dit inzicht heeft deze Volvo V70 mij geholpen. Daar ben ik heel dankbaar voor, want deze wijsheid gaat verder dan deze ene (voor hem vervelende) verkeerssituatie!

Begroet de man die een ander broodje kiest!

Een gevoel van vrijheid geeft het. De wind door mijn haar, de ondergaande zon op mijn netvlies, de geur van de bossen die me omringt. Wanneer ik al skatend mijn weg over het geasfalteerde fietspad ga, is er even niets anders dan dat. Mijn hoofd is leeg, want alles in mij is slechts dát moment aan het beleven. Daar geniet ik dan ook enorm van.

Maar zelfs die ervaring heeft de potentie om nog mooier te worden.

Ik kom tijdens mijn tocht namelijk altijd wel een medeskater tegen. Er is dan dus een persoon in mijn omgeving die er op dat moment ook voor heeft gekozen om op acht wielen de avond door te brengen. Wat een gevoel! Vol enthousiasme begroeten we elkaar en... gaan weer onze eigen weg. Ik naar links, hij naar rechts.

Dat vind ik nou mooi. Het is alsof je ineens een verbinding hebt met iemand die je normaal voorbij zou lopen. Alsof er in dat soort situaties andere sociale regels gelden. Een klein hoofdknikje en een begripvolle begroeting kan zo'n avond naar een hoger niveau tillen.

Het leuke is dat dit in allerlei soorten groepen gebeurt. Vrachtwagenchauffeurs knipperen met de lichten als ze elkaar tegenkomen (ik dacht altijd dat mijn remlichten het niet meer deden en ze me wilden waarschuwen, maar dat terzijde),

motorrijders steken hun duim naar elkaar op, mensen die allebei in dezelfde soort auto rijden glimlachen naar elkaar.

Wat ik onlangs echter meemaakte spande de kroon. Ik reed op de rotonde in mijn woonplaats en zag dat de man in de auto vóór me een broodje aan het eten was. Eén van de wegwerkers, die bezig was met werk aan de rotonde, at ook een broodje. De man voor me stak het broodje naar hem op. De man die aan het werk was, deed hetzelfde. Alsof ze een moment van wederzijdse broodjeswaardering deelden. Dit te zien deed me beseffen: een beter begin van de dag kan ik me niet wensen.

Laten we concluderen dat er dus een ongeschreven regel is dat je mensen die hetzelfde doen of in hetzelfde schuitje zitten, begroet. Maar de vraag is: hoe groot is dit schuitje?

Het is namelijk ook geoorloofd te zwaaien naar mensen die in een bootje (schuitje) voorbij komen varen, terwijl jij langs de kant loopt. Ik maakte het mee toen ik met een vriendin een rondvaart door de singels van Breda maakte. Een hoop mensen zwaaiden naar ons, en dat terwijl we op dat moment eigenlijk niets met die mensen 'gemeen' hadden. Blijkbaar was het bootje op zich al voldoende om een vriendelijke begroeting teweeg te brengen.

Er is dus sprake van rekbaarheid van deze ongeschreven regel en daar moeten we gebruik van maken. Want zijn we niet bovenal, allemaal mensen? En zou die overeenkomst niet al voldoende kunnen zijn om een ander vriendelijk te begroeten? Gewoon, omdat je elkaar tegenkomt en waarschijnlijk beiden de wereld een betere

plek wilt maken. Maak dus gebruik van het gevoel van saamhorigheid, dat levert uiteindelijk voor iedereen een mooi resultaat op!

